

имашъ честь и не те зачитатъ! . па освѣнь
това има сегизъ-тогизъ кое патка, кое пуйка, кое пра-
се. Да бѣше тоя халосникъ, Стояновичъ, щеше да му
искряска и да му наговори хиляди глупости . . .
и човѣкътъ нѣмаше да стѣпи при него вече. Хаа,
други день Кйоръ Хасанъ ще дойде да ме пита и
щж му кажа, че губернаторътъ бѣше боленъ, та
да дойде пѡ-други день . . . пѡ-други день, като
дойде, щж му кажж, че губернаторътъ е много сър-
дитъ на солдатаина и издирва кой казакъ е съ
една ржкавица, та да дойде пакъ слѣдъ два дни . . .
като дойде — щж му кажж, че още работа та не е из-
дирена, та да дойде пакъ подиръ два дни; послѣ — пакъ
подиръ два дни, йоще подиръ два дни
Азъ не искамъ отъ врата та ми да лишаватъ риджа-
жии . . Едно време когато станяхъ заранъ и поглед-
няхъ изъ прозореца, двадесетъ души чакаха чор-
баджи Михалака да се омий и да си пий кафето,
та да му се явжтъ; сега не искатъ да те знаятъ!
. . урсузи!! .

(навожда се и вдига едно писмо отъ пола)

Ахъ! писмо . . не запечатано. (отвара го) отъ ко-
го ли е паднало? . Отъ Стояновича паднало! А а а
то е отъ нашъ Стояновича. Че да видимъ какво
пише въ него . . (чете ниско)

Петко. (влязъ).

Господинъ . . Михалаки!! трапеза та е сложена.

Михалаки.

Харно, кажи, че щж дойдж, ей сега е; не, поча-
кай да ми растълкувашъ туй — (като туря очила та)
Слова та ачикъ, ама не разбирамъ до тамъ какво
казва.